

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดท่าหลวง จ.พิจิตร
เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ชาติคับขัน ต้องสองแรงช่วยกัน

พณฯ ท่าน พล.ต. สนั่น ขจรประศาสน์ ประธานในพิธีกล่าวรายงานความเป็นมาของงาน

กราบนมัสการพระเดชพระคุณพระราชญาณวิสุทธโสภา หลวงตามหาบัว ด้วยความเคารพยิ่ง ในนามของจังหวัดพิจิตร ซึ่งประกอบไปด้วยคณะสงฆ์ ข้าราชการและพุทธศาสนิกชนทั่วไป รู้สึกปลื้มปีติยินดีเป็นที่สุดที่หลวงตาได้เมตตาเทศน์โปรดชาวพิจิตร และรับผ้าป่าช่วยชาติถึงจังหวัดพิจิตรในวันนี้ ในภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้ประสบมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ทั้งนี้มีผลมาจากพี่น้องชาวไทยหลงใหลด้านวัตถุนิยม มีการใช้จ่ายเงินอย่างเกินตัว มีรสนิยมฟุ่มเฟือย ซึ่งมีผลให้ต้องกู้เงินจากต่างประเทศจำนวนมาก พี่น้องประชาชนชาวไทยได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงกัน พ่อค้าเป็นจำนวนมากต้องประสบความล้มเหลวทางธุรกิจ มีหนี้สินล้นพ้นตัว ประชาชนบางรายตกงาน บางรายมีรายได้อัตราลดลง จึงทำให้รัฐบาลมีรายได้น้อยลง งบประมาณจะพัฒนาประเทศลดลงด้วย เพราะเหตุนี้ผู้คนจึงท้อแท้สิ้นหวัง มีดমনสับสน บางคนคิดสั้นถึงกับทำร้ายตัวเอง

ในบรรยากาศแห่งความมืดมิด หลวงตาได้ออกมาส่องแสงให้เห็นทางรอดของไทย ด้วยการปลุกจิตวิญญาณ ปลุกจิตสำนึกให้พี่น้องชาวไทยเกิดการตื่นตัวว่า คนไทยต้องกู้ชาติด้วยตัวเอง ดังนั้นโครงการผ้าป่าช่วยชาติจึงได้เกิดขึ้น ด้วยการที่หลวงตาเดินทางไปเทศน์และรับผ้าป่าทุกจังหวัด เป็นประวัติศาสตร์ของการทำบุญของประเทศไทย แต่สิ่งที่มีค่ายิ่งกว่านี้คือ คนไทยเกิดการตื่นตัว ปลุกจิตสำนึกเรื่องไทยช่วยไทย หลวงตาได้ทำให้ชาวไทยลดความเห็นแก่ตัว ลด ละ เลิก ด้านวัตถุนิยม หันมาดำเนินชีวิตตามรอยพระพุทธองค์ คือ เรียบง่าย ประหยัด ใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ชาวพิจิตรขอกราบขอบพระคุณหลวงตา ที่ได้โปรดให้พี่น้องชาวพิจิตร ได้มีส่วนร่วมในโครงการมหากุศลครั้งนี้ ซึ่งชาวพิจิตรได้เฝ้าติดตามข่าวการทำงานของหลวงตาด้วยความศรัทธาในบารมีเสมอมา ขอให้อำนาจแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และบุญบารมีที่หลวงตาได้รับใช้พระพุทธศาสนาชั่วชีวิต ได้โปรดดลบันดาลให้หลวงตามีสุขภาพแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นที่ยึดเหนี่ยวด้านจิตใจของพี่น้องประชาชนไปอีกนานแสนนาน

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นอุดมมงคลเลิศแล้ว กระผมขอกราบอาราธนาหลวงตาได้โปรดแสดงธรรม เพื่อพุทธศาสนิกชนได้ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว และเป็นแนวทางปฏิบัติ จากนั้นขอได้โปรดรับผ้าป่าช่วยชาติจากคณะญาติโยมต่อไป ขอกราบอาราธนาหลวงตา ก่อนแสดงธรรมจึงขออภัยจากบรรดาพี่น้องชาวไทยเราทั่วถึงกันว่าสภาพร่างกายของหลวงตาเวลานี้ รู้สึกทรุดโทรมลงมากที่สุดทีเดียว แต่ก็รู้สึกสำคัญที่จะยกตะกอมมาเพื่อช่วยพี่น้องชาวไทยเรา แม้จะลำบากลำบากขนาดไหนก็รู้สึกสำคัญพยายาม เพราะฉะนั้นเวลาแสดงธรรม หากมีชาตวรรคขาดตอนหลงลืมไปที่ตรงไหน ก็ขออภัยจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายด้วย เพราะความจำรู้สึกเสื่อมมากทุกวันนี้ เทศน์ไม่ค่อยติดค่อยต่อกัน ชาตวรรคขาดตอนไปเรื่อย ๆ กำลังเป็นอยู่ในสภาพนี้เวลานี้

วันนี้หลวงตารู้สึกมีความซาบซึ้งใจเป็นอย่างมาก ที่ได้มาในงานที่มีเกียรติในจังหวัดพิจิตรของเรา โดยมีพณฯ ท่าน พล.ต. สนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรี และ รมว.กระทรวงมหาดไทย และนายโกเมศ แดงทองดี ผ.ว.จ.พิจิตร เฉพาะที่ออกนามมานี้ล้วนแล้วแต่ท่านผู้มีเกียรติ ให้ความร่มเย็นแก่พี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน ลำดับรองลงมาก็มี พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก ผู้บัญชาการสนง.ตำรวจแห่งชาติ และท่าน รมช.กระทรวงคมนาคม ด้วยความซาบซึ้งใจในบรรดาพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งวันนี้มีงานอันใหญ่หลวงเป็นมหากุศลขึ้นที่ จ.พิจิตรของเรา โดยมีพณฯ ท่าน พล.ต. สนั่น ขจรประศาสน์ มาเป็นประธานในงาน จากนั้นก็มีท่าน ผ.ว.จ.พิจิตร และท่านข้าราชการทุกหน่วยทั่วจังหวัดพิจิตร ได้มาร่วมงานการกุศลครั้งนี้ จึงเรียกว่าเป็นมหากุศลครั้งยิ่งใหญ่ครั้งหนึ่ง ในบรรดาที่หลวงตาได้เป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายมาก็มีคราวนี้ เพราะท่านผู้ทรงเกียรติเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทรแก่พี่น้องชาวไทยเรา ได้มาเป็นเกียรติแก่พวกเราทั้งหลายในวันนี้

งานนี้เป็นงานสำคัญมากสำหรับพี่น้องชาวไทยเราทุก ๆ คน ซึ่งควรจะได้รับ ความสนใจและปฏิบัติตามแนวทางที่หลวงตาได้พาดำเนินมา เพราะแนวทางนี้มาจากพระพุทธรเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก ความเป็นศาสดาองค์เอกของพระพุทธรเจ้านั้นเป็นมาอย่างไร ท่านผู้เป็นชาวพุทธทั่วประเทศไทยของเรา อาจจะไม่เข้าใจเท่าที่ควร และไม่เข้าใจก็มีเป็นจำนวนมาก เราจึงขอชี้แจงถึงเรื่องความเป็นศาสดาเอกของพระพุทธรเจ้าของเรา ซึ่งเป็นศาสดาเอกของโลกทั้งสาม ท่านสงเคราะห์อนุเคราะห์เมตตาในโลกทั้งสามนี้ มาตลอด จนกระทั่งมาถึงชาวพุทธของเราเวลานี้

คำว่าโลกทั้งสามนั้นได้แก่ กามโลก รูปโลก อรูปโลก กามภพ ได้แก่ ภพของผู้มีกิเลสตัณหา รูปภพ ได้แก่ พวกรูปพรหม อรูปภพนั้น ได้แก่ อรูปพรหม นี้พระพุทธรเจ้าทรงเมตตาสงสาร เป็นศาสดาพร่ำสอนตลอดมาจนกระทั่งถึงชาวพุทธของเรา จึงเป็น

ภาระอันหนัก และมีความรู้สึกซึ่งกว้างขวาง เกินกว่าความรู้ของใครในไตรโลกธาตุนี้ จะรู้เหมือนพระพุทธเจ้าของเราซึ่งเป็นศาสดาองค์เอกนี้ ก่อนที่ท่านจะเป็นศาสดาองค์เอก ท่านก็เป็นสามัญชนเช่นเดียวกับเรา ๆ ท่าน ๆ แต่ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาเป็นเวลานาน ๔ อสงไขยแสนมหากัป เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรา จึงได้มาตรัสรู้

ก่อนตรัสรู้พระองค์ก็ทรงทรมานพระองค์ เพื่อเป็นร่องรอยให้เราติดตามได้ในพระประวัติของท่าน คือเป็นสิทธิธตราชกุมาร ครองกรุงกบิลพัสดุ์ และครองราชสมบัติอยู่นั้นเป็นเวลา ๑๓ ปี แล้วเสด็จออกทรงผนวช บำเพ็ญพระบารมีอยู่เป็นเวลา ๖ ปี มีความทุกข์ยากลำบากแสนสาหัส จนกระทั่งได้ตรัสรู้ในวันเดือนหกเพ็ญ แล้วจึงมาเป็นศาสดาสอนโลก การตรัสรู้นั้นไม่ใช่การตรัสรู้ธรรมดา เป็นการเปิดจิตเปิดใจของพระองค์เอง สว่างกระจ่างแจ้งครอบโลกธาตุนี้ทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดเหลือที่พระพุทธเจ้าจะไม่ทรงรู้ทรงเห็น

ธรรมที่พระองค์ทรงไว้นั้นครอบโลกธาตุ ไม่มีความรู้ใดของผู้ใดในสามแดนโลกธาตุนี้ จะเสมอเหมือนความรู้ของพระพุทธเจ้าที่สิ้นกิเลสแล้ว ครองธรรมทั้งดวงเต็มพระทัย ธรรมของพระพุทธเจ้าที่ครองด้วยความบริสุทธิ์เพราะสิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิงแล้วนั้น เป็นธรรมที่เหนือโลกเหนือสงสารทุกภพทุกชาติทุกภูมิ เรียกว่า โลกุตระธรรม แปลว่า ธรรมเหนือโลก เหนือสมมุติล้วน ๆ นี้แลคือธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงไว้แล้วนำมาสั่งสอนแก่สัตว์โลก จนกระทั่งพวกเราทั้งหลายได้ยินได้ฟัง มีความเคารพปฏิบัติตามพระองค์ท่าน จนกลายเป็นชาวพุทธในเมืองไทยขึ้นมา

เพราะฉะนั้นการยึดถือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ของพี่น้องชาวพุทธเรา จึงไม่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนจากหลักความจริง นับตั้งแต่ร่องรอยของศาสดาที่ทรงดำเนินมาแล้ว จนเป็นผลเป็นที่พอใจ เป็นศาสดาเอกของโลกนำธรรมมาสั่งสอนพวกเราด้วยสวากขาตธรรม แปลว่า ธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรคลาดเคลื่อนเลื่อนลอย คือศาสดาองค์เอกที่สิ้นกิเลสจากพระทัยแล้วนำธรรมมาสอนโลก จึงเป็นธรรมที่แจ้งขาวดาวกระจ่างครอบไตรโลกธาตุ ไม่มีความรู้ใดธรรมใดเสมอความรู้และธรรมที่พระพุทธเจ้าครองเอาไว้ และมาสั่งสอนบรรดาสัตว์ทั้งหลายนับตั้งแต่ชั้นพรหมโลกลงมา

การสอนท้าวมหาพรหมในชั้นพรหมโลก ๑๖ ชั้นนั้นท่านสอนกันอย่างไร ความรู้ความเห็น อุปนิสัยใจคอของท้าวมหาพรหมทั้ง ๑๖ ชั้นนั้น มีความรู้ความสามารถขนาดไหน พระองค์ทรงสอนได้ตลอดทั่วถึง จนกระทั่งถึงสวรรค์ ๖ ชั้น ตั้งแต่จาตุมมา ขึ้นไปถึงปรนิมมิตวสวัตตี พระองค์ก็สั่งสอนได้โดยตลอดทั่วถึง ไม่ว่าพวกเปรตพวกผีประเภทต่าง ๆ ที่อยู่ในช่วงซึ่งควรจะมีเมตตาพรา้สอนได้ พระองค์ก็สั่งสอนตลอดมา

จากนั้นก็สอนพวกมนุษย์เรา มนุษย์เราท่านสอนอย่างไร ต้องสอนแบบภาษาของมนุษย์เรา จะสอนแบบภาษาท้าวมหาพรหม เทวบุตรเทวดาทั้งหลายอย่างนั้นมาสอนไม่ได้ เพราะความรู้สึกและความสามารถ ที่จะควรเข้าใจในแง่ธรรมนั้นต่างกัน ท่านจึงนำธรรมประเภทนั้นสอนจำพวกนั้น และนำธรรมประเภทที่ควรแก่มนุษย์มาสอนพวกเราทั้งหลาย ที่ได้ปฏิบัติตามมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เวลานี้ศาสนาของพระพุทธเจ้า พี่น้องชาวไทยทั้งหลายเป็นผู้เทิดทูน เป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา ได้กราบไหว้บูชาประพฤติปฏิบัติตามท่านเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้

บัดนี้ก็เป็นวาระที่พี่น้องทั้งหลาย จะได้เชื่อฟังพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า และพยายามตะเกียกตะกายปรับปรุงแก้ไขตนเองไปตาม ที่เห็นว่าสามารถที่จะทำได้ คือเวลานี้ชาติไทยของเรากำลังอยู่ในภาวะอันคับขัน ซึ่งต้องการความช่วยเหลือทั้งสอนด้านสองทาง ด้านหนึ่งคือทางการบ้านเมืองอุตสาหกรรมช่วยเหลือเต็มกำลังความสามารถของในวงราชการทุกหน่วย อีกด้านหนึ่งคือศาสนธรรม พระสงฆ์นำมาชี้แจงแนะแนวทาง ให้พี่น้องทั้งหลายได้ดำเนินตามธรรมที่สะอาด อันเป็นไปเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติตามนั้น

หากมีแต่เพียงด้านหนึ่งด้านเดียว เมืองไทยของเราเวลานี้ถ้าว่าหนักก็หนักมาก อยู่ในภาวะอันคับขัน ที่จะต้องช่วยกันเต็มความสามารถทั้งสองทาง คือทางบ้านเมืองก็ต้องอุตสาหกรรมช่วยกัน ทางศาสนาก็ต้องมีการช่วยกัน มีพระสงฆ์เป็นผู้นำ ดังเวลานี้หลวงตาก็ได้อุตสาหกรรมตะเกียกตะกายมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย

ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำนี้ก็อดที่จะเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ไม่ได้ว่า การเป็นผู้นำย่อมเป็นเรื่องสำคัญอยู่มาก เช่น นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ถ้าจะเอาตาสีตาสาดตามท้องนามาเป็นนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีแล้ว คนทั้งประเทศไทยนี้ต้องจมไปหมด เหี่ยวแห้งยุบยับไปหมด เพราะเอาคนไม่สามารถมาอุ้มชาติไทยเราทั้งชาติ เพราะฉะนั้นจึงต้องหาคนผู้มีความเฉลียวฉลาด สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานทุกด้านทุกทาง ซึ่งพอที่จะอุ้มชาติไทยของเราให้แน่นหนามั่นคง เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปได้ จำต้องหาผู้มีความเฉลียวฉลาดสามารถด้วยอำนาจนามาเป็นผู้นำ

ขอเรียนเพียงย่อ ๆ เรื่องศาสนาก็คือพระพุทธเจ้า เป็นศาสดาองค์เอก เป็นผู้นำแก่พี่น้องชาวพุทธ ตั้งแต่เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมลงมา จนกระทั่งถึงพี่น้องชาวพุทธในเมืองไทยของเรา รองลำดับจากนั้นก็ยังมีพระสงฆ์สาวกที่เรียกว่าสรณะของพวกเรา ที่แรกก็คือพระพุทธเจ้า เป็นสรณะอันดับหนึ่ง ธรรมัง เป็นสรณะอันดับสอง สังฆัง เป็นสรณะอันดับสาม รวมแล้วเป็นธรรมธาตุที่เลิศเลอครอบแดนโลกธาตุ นี้คือสรณะของพี่น้องชาวไทยเรา

เมื่อยื่นเข้ามาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เวลานี้หลวงตาบัวก็ได้อุตส่าห์พยายามบำเพ็ญ
เต็มสติกำลังความสามารถเรื่อยมาตั้งแต่เริ่มออก การเรียนนั้นใคร ๆ ก็พอเรียนได้จำ
ได้พอประมาณด้วยกัน แต่การปฏิบัตินี้รู้สึกจะยากทั้งท่านทั้งเรา ไม่ค่อยจะมีใครปฏิบัติ
และสนใจปฏิบัติกันบ้าง ผลที่ควรจะได้รับจากศาสนธรรม จึงไม่ค่อยมีแก่ชาวพุทธของ
เรา

ด้วยเหตุนี้ที่เราซึ่งมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ได้พยายาม
ตะเกียกตะกายเต็มความสามารถ อาจจะมีพื้นเพแห่งอุปนิสัยอยู่ภายในจิตใจบ้างก็ได้
จึงให้ความหนักแน่นมั่นคงต่อธรรมทั้งหลาย จนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน มีความ
เต็มตื่นภายในหัวใจฝังลึกมาก ที่ได้ครองมรรคผลนิพพานในหัวใจของเรา เพราะเคย
ได้ยินได้ฟังแต่ท่านแสดงไว้ในตำรับตำราว่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้ในวันเดือนหกเพ็ญ เป็น
ศาสดาอันเลิศเลอขึ้นมาด้วยการสิ้นกิเลสไม่มีสิ่งใดเหลือในพระทัยเลย พระธรรมจึง
เป็นธรรมอันเลิศเลอ และพระสงฆ์สาวกที่ได้อินได้ฟังจากพระพุทธเจ้า ก็ปฏิบัติบำเพ็ญ
จนได้ตรัสรู้ธรรมเป็นลำดับลำดับมา จนกลายเป็นสาวกของพี่น้องชาวไทยเราอย่าง
ปัจจุบันนี้

หลวงตาเองก็มีความมุ่งมั่นต่อธรรมประเภทนี้เต็มหัวใจ คือจะขอครองความ
เป็นพระอรหันต์ ตรัสรู้ธรรมดังพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านตรัสรู้มาใน
ครั้งพุทธกาล เพราะเชื่อแน่ว่ากิเลสเครื่องผูกมัดปิดบังจิตใจของสัตว์ทั้งหลายนั้นเป็น
ประเภทเดียวกัน ทำสัตว์ทั้งหลายให้ลุ่มหลงมกมาย ตกนรกอเวจีมากี่ภพกี่ชาติตั้งกับตั้ง
กัลป์ เพราะอำนาจแห่งกิเลสความมืดบอด ไม่รู้ทิศรู้ทางที่ผิดที่ถูกของตัวนั้นแล ทำลง
ไปแล้วพาให้ลุ่มจมได้ ก็เพราะความมืดมิดปิดตาหาทางออกหาทางไปไม่ได้

เรามีความมุ่งมั่นต่อการกำจัดกิเลส ซึ่งเป็นตัวมืดมิดปิดใจนี้ ให้ออกด้วยการ
ประกอบความพากเพียรโดยถ่ายเดียว เมื่อสิ้นเสร็จจากการศึกษาเล่าเรียนแล้วก็เข้าสู่
สำนักของหลวงปู่มั่น ซึ่งเป็นที่รำลือมาเป็นเวลานาน เมื่อเข้าไปถึงท่านแล้วได้ฟังธรรม
อย่างถึงใจ มรรคผลนิพพานเป็นธรรมชาติสวด ๆ ร้อน ๆ และเป็นสินค้าอันเลิศเลอใน
วงพระพุทธศาสนาไม่เคยเสื่อมคลายไปไหนเลย กิเลสประเภทใดที่แก้ด้วยธรรมะ
ประเภทใดได้ ย่อมสามารถที่จะแก้ได้ในครั้งนั้นกับครั้งนี้เสมอกัน เราจึงมีความมุ่งมั่น
ต่อการแก้และถอดถอนกิเลสด้วยธรรมประเภทนี้ จึงอุตส่าห์พยายามออกปฏิบัติ
บำเพ็ญอย่างเอาจริงเอางัง

ขอเปิดอกเปิดปุมหลังให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ในการเป็นผู้นำของพี่น้องทั้ง
หลายนี้ ไม่ได้มานำเป็นแบบหัวชนฝา แต่เรียกว่าเดินตายแล้วค่อยได้มาเป็นผู้นำของพี่
น้องทั้งหลาย นับตั้งแต่วันออกปฏิบัติ ขอพูดให้เต็มหัวใจที่ได้พุดกันกับกิเลสอย่างนั้น

มา พอหยุดจากการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ก็ก้าวเข้าไปในป่าในเขาตามถ้ำเงื่อมผา ประพฤติปฏิบัติชำระกิเลสจากจิตใจของตนเป็นลำดับลำดับไป สมภาที่ไม่เคยปรากฏเป็นความสงบเย็นใจเลย ตั้งแต่วันเกิดมาและบวชมา ก็ได้ปรากฏขึ้นเป็นลำดับลำดับ จากความเพียรด้วยธรรมประเภทชำระกิเลส อันเป็นประเภทเดียวกันทั้งกิเลสและธรรม ชำระกันได้เช่นเดียวกับครั้งพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ ธรรมเหล่านี้ก็เริ่มปรากฏขึ้นที่ใจ

จิตดวงนี้แลที่เคยมีมิดปิดตามาตั้งแต่วันเกิด ไม่เคยคิดคาดคิดหมายว่าจะแสดงความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมาเลย เมื่อปฏิบัติเข้าไปด้วยจิตตภาวนา เรียกว่าภาวนาชำระกิเลส สมภา คือ ความสงบเย็นใจ ความแน่วหนามั่นคงของใจ ได้ปรากฏขึ้นเป็นลำดับลำดับ นี่เป็น สนฺทสิญฺญโก รู้ด้วยตัวเองเห็นด้วยตัวเอง แต่ก่อนเรียนจำได้เพียงตำรับตำราหาความหายสงสัยไม่ได้ เรียนสมภาสงสัยสมภา สมภาขั้นใดเรียนไปถึงขั้นใด สงสัยขั้นนั้น ๆ หาความแน่นอนใจไม่ได้

แต่เมื่อได้นำสมภาทางตำราด้วยการจดจำนั้น เข้ามาปฏิบัติทางด้านจิตตภาวนาแล้ว สมภาที่แท้จริงในตำราที่ท่านบอกไว้มีแต่ชื่อนั้น ได้เข้ามากลายเป็นของจริงในหัวใจของเราเอง เป็นใจที่สงบเยือกเย็นเป็นลำดับลำดับ จากนั้นก้าวขึ้นสู่ปัญญาดังที่ท่านแสดงไว้ไม่มีสงสัย สมภาเต็มภูมิมีความสว่างไสวกระจ่างแจ้งเต็มภูมิของตนก็ทราบชัดด้วย สนฺทสิญฺญโก ปัญญาเริ่มก้าวออก ขยับขยายออกไปเพื่อสังหารกิเลสประเภทต่าง ๆ ก็ได้เริ่มปรากฏขึ้นมา ๆ จนมีความเชื่อตัวเองขึ้นไปโดยลำดับว่า มรรคผลนิพพานนี้จะต้องอยู่ในเงื้อมมือของเราจนได้ในวันใดวันหนึ่ง ความพากเพียรยิ่งมีความขะมักเขม้นเข้าไป สมภาเป็นพื้นฐานเป็นต้นทุน ที่จะทำการค้าหากำไรมากขึ้นด้วยทางปัญญาทุก ๆ ชั้น ก็ได้เร่งตัวขึ้นทางด้านปัญญา

ปัญญาที่ท่านแสดงไว้ในปริยัติเราก็เคยเรียนมา แต่ไม่เคยปรากฏความจริงจากปัญญาประเภทนั้น ๆ เฉพาะอย่างยิ่งภาวนามยปัญญา ท่านแสดงไว้ในปัญญา ๓ ประเภท คือ สุตมยปัญญา ปัญญาเกิดขึ้นจากการได้ยินได้ฟังประการหนึ่ง จินตามยปัญญา ปัญญาเกิดขึ้นจากการพิจารณาพิเคราะห์ของสามัญชนทั่ว ๆ ไปหนึ่ง ภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดขึ้นจากการภาวนาล้วน ๆ นี้ไม่เข้าใจเลย มีมิดปิดตาในเวลาเรียนอยู่

แต่เวลาออกมาปฏิบัติแล้ว ถึงปัญญาขั้นนี้ได้ปรากฏขึ้นภายในใจตัวเอง ก็กระจ่างแจ้งขึ้นมาว่า อ้อ คำว่าภาวนามยปัญญานี้ คือปัญญาที่เกิดขึ้นเอง หมุนตัวเป็นธรรมจักรสังหารกิเลสไปโดยลำดับลำดับ เป็นอัตโนมัติของตัวเองที่จะฆ่ากิเลสให้สิ้นไปโดยสิ้นเชิง เช่นเดียวกับกิเลสที่มันคิดมันปรุงขึ้นภายในใจของสัตว์ มันคิดขึ้นเป็นอัตโนมัติของมัน ได้เห็นก็ดี ได้ยินก็ดี ได้ฟังทุกสิ่งทุกอย่างเข้ามาสัมผัสสัมพันธ์ กิเลส

คิดเป็นผลประโยชน์ของมัน แล้วก่อพิษก่อไฟมาเผาเราด้วยการเห็นการได้ยินได้ฟัง ผลของมันทำให้เกิดชอบใจ ไม่ชอบใจ ดีใจ เสียใจ เกิดเป็นความสุขความทุกข์สลับปนกันขึ้นมา

นี่เป็นวิสัยของกิเลสที่สร้างวิภวณให้ภายในใจของสัตว์ไม่ว่าสัตว์ตัวใด โลกนี้จึงไม่ว่างจากความเกิดแก่เจ็บตายของสัตว์ทั่ว ๆ ไป และไม่มีต้นไม่มีปลายว่าวิภวณ คือ ความเกิดตายของเราแต่ละราย ๆ นี้มีมานานเท่าไร มีมากก็กี่ปีกี่กัลป์นับไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าจึงทรงแสดงว่า เหล่านี้เป็นอนิจจัง ไม่ควรคิดไม่ควรคำนึงถึงมัน ให้แก้ไขในวงปัจจุบัน กิเลสเกิดขึ้นความโลภเกิดขึ้น ความโกรธ ราคะตัณหาเกิดขึ้น ให้แก้ไขในวงปัจจุบันนี้ อย่าไปรื้อภพหรือชาติของมันให้เสียเวลา เวลา นี่คือหมายความว่ากิเลสเป็นผู้สร้างวิภวณขึ้นภายในจิตใจของสัตว์ด้วยอัตโนมัตติของมันเอง สัตว์โลกจึงไม่มีการเบื้อหน้าต่อการเกิดการตายตลอดมา

เพราะกิเลสไม่ทำใครให้เห็นโทษของมันและเข็ดหลาบ นอกจากเป็นเหยื่อล่อล่อไปเรื่อย เคลือบน้ำตาลให้ตื่นเต้นไปตาม ผลที่เกิดขึ้นมาคือความทุกข์ความทรมานเรื่อยมา เกิดในภพใดชาติใดก็ปิดบังภพชาติของตนมาเป็นลำดับ ไม่ให้รู้ให้เห็นว่าเราเคยเกิดเป็นอะไรบ้าง ๆ ในบรรดาสัตว์ร้ายหนึ่ง ๆ นั้นไม่ว่าจะเกิดเป็นภพใดชาติใด สัตว์ประเภทใด ตกนรก สวรรค์ชั้นพรหม เว้นพรหม ๕ ชั้นคือสุทธาวาสเท่านั้น เวียนว่ายตายเกิดหมุนกันไปหมุนกันมาอย่างนี้ตลอดมาก็ไม่มีทางทราบได้ กิเลสปิดไว้หมด

เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงลืมนึกถึงตัวไปถึงขั้นว่า บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ทั้ง ๆ ที่ตัวเองเคยไปตกนรกหมกไหม้มาก็ครั้งก็หนก็กี่ปีกี่กัลป์ เคยไปสวรรค์ชั้นพรหมก็เคยไป ขึ้น ๆ ลง ๆ มาอย่างนี้ตลอดก็ตลอดกัลป์เราก็จำไม่ได้ เพราะกิเลสปิดทางเป็นมาของเราเสียทั้งสิ้น ไม่ให้ความทุกข์ของตัวเองพอที่จะเข็ดหลาบได้บ้าง นี่เรื่องอำนาจของกิเลสมันปิดบังจิตใจด้วยอัตโนมัตติของมัน สัตว์โลกจึงหมุนเกิดหมุนตายด้วยอัตโนมัตติของตน ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องกั้นทางหวงห้ามไว้แล้ว ภพชาติของสัตว์นี้ไม่ว่าเขาว่าเรา จะไม่มีต้นมีปลายเหมือนกันหมด นี้เรียกว่ากิเลสทำงานโดยอัตโนมัตติของมัน

ที่นี้พอธรรมได้ก้าวเข้าสู่ขั้นภาวนามยปัญญา เป็นปัญญาเป็นธรรมที่แก้กิเลสโดยหลักธรรมชาติของตัวเองโดยอัตโนมัตติแล้ว ธรรมมีทางก้าวเดินตลอดเวลา ไม่มีที่ว่ามี ความพากความเพียรความอุตสาหะพยายามนั้นไม่มี มีแต่ความดูตืดที่สังหารกิเลสให้ขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจโดยถ่ายเดียว ถึงกับได้รั้งเอาไว้เพราะความเพียรกล้า นี่คือธรรมทำงานโดยอัตโนมัตติของตน เพื่อแก้กิเลสออกจากจิตใจไปโดยลำดับลำดับ เพลินในความพากความเพียร เพลินในความพ้นทุกข์ของตน ความทุกข์ยากลำบากเพราะ

ความพากความเพียรบางที่ไม่ได้หลับได้นอน เพราะอำนาจแห่งธรรมจักรหมุนฆ่ากิเลสตลอดไป ต้องได้รั้งเอาไว้ให้มีเวลาพักผ่อนหย่อนตัว เช่น นอนหลับพักผ่อนบ้าง แล้วเข้าสมาธิให้มีความสงบใจเพื่อพักงานบ้าง ต่อจากนั้นปัญญาก็ก้าวเข้าสู่สนามรบกับกิเลสพาดฟันหั่นแหลกกันตลอดไป นี้เรียกว่าธรรมกลายเป็นธรรมจักรแล้ว

ภาวนามยปัญญาเป็นปัญญาฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติแล้ว ไม่ต้องมีใครบังคับบัญชา ถ้ามีครูมีอาจารย์คอยแนะนำทางเดินให้ก็ยิ่งรวดเร็วเข้าไปโดยลำดับ แม้จะไม่มีก็เป็นไปได้โดยอัตโนมัติของตน เพียงแต่ว่าล่าช้าต่างกันเท่านั้น เมื่อปัญญาประเภทนี้ได้ก้าวตัวเข้าสู่ความคล่องแคล่วว่องไว กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนก็ตามขาดสะบั้นลงไป เห็นประจักษ์กับหัวใจของผู้ภาวนา ทั้งครั้งพุทธกาลและครั้งปัจจุบันนี้ เพราะธรรมกับกิเลสเป็นประเภทเดียวกัน จะต้องรับทราบที่หัวใจเดียวกันในหัวใจดวงเดียวกันเหมือนกันหมด กิเลสขาดสะบั้นไปมากน้อยเพียงไรก็เห็นชัดเจน

จนก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญา ในครั้งนั้นจิตจางไปไหนแล้ว ลิ่นเซตลิ่นสมัยไปแล้วหรือ ก็มาประจักษ์กับหัวใจของเราผู้บำเพ็ญเพื่อฆ่ากิเลสอยู่นี้ ด้วยมหาสติมหาปัญญาที่คล่องแคล่วว่องไวเฉียบแหลมมากที่สุดหัวใจของเราเห็น ประหนึ่งว่าพระพุทธเจ้าประทับนั่งอยู่ข้างหน้านี้ จนกระทั่งกิเลสทุกประเภทตั้งแต่หยาบ กลาง ละเอียดขึ้นไปขาดสะบั้นลงไปจากใจโดยสิ้นเชิงไม่มีสิ่งใดเหลือแล้ว นั้นทางพระพุทธเจ้าท่านเรียกว่าตรัสรู้ธรรม ถ้าเป็นสาวกก็เรียกว่าบรรลุธรรม ถึงแดนพ้นทุกข์ หรือจะเรียกว่าตรัสรู้ธรรมก็ได้

ธรรมที่กล่าวมาเพื่อพี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ หลวงตาได้บำเพ็ญเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมาในธรรมทุกชั้นที่กล่าวถึงนี้ ได้ครองไว้หมดเรียบร้อยแล้วตั้งแต่เริ่มประกอบลัมลูกคลุกคลานสู่กิเลสไม่ได้ตลอดมา จนกระทั่งถึงการพาดฟันหั่นแหลกกิเลส ไม่มีสิ่งใดติดภายในหัวใจเลย ครองความสว่างจ้าขึ้นมาภายในหัวใจนั้น ใจสว่างจ้าครอบโลกธาตุขึ้นมา เป็นผลแห่งการปฏิบัติของตน จะกล่าวถึงวันที่ก็ได้ วันที่วัฏจักรวัฏจิตพาดกันอย่างขาดสะบั้นหั่นแหลกลงไป ได้เผาศพกิเลสโดยสิ้นเชิงในวันนั้น คือวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร

นั่นละธรรมนี้ได้ประกาศจ้าขึ้นมาตั้งแต่วันนั้น เป็นแต่เพียงไม่ได้บอกได้กล่าวให้ใครทราบที่เราเห็น แต่เป็นมาตั้งแต่วันเวลานั้น ๕ ทุ่มพอดี เป็นวันเผาศพกิเลสให้มุดมอดไปโดยสิ้นเชิง หลังจากนั้นก็มาทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา

เริ่มต้นตั้งแต่การสร้างวัดป่าบ้านตาด เพื่อนฝูงประชาชนญาติโยมก็เข้าเกี่ยวเกาะมาตลอด สมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยเพียงไร เราเสียสละเพื่อเป็นประโยชน์แก่

โลกล้วน ๆ เรื่อยมา ไม่เคยเก็บสมบัติเงินทองใดติดไว้ในวัดในวาในตัวของตัวเองเลย เราสามารถที่จะพูดได้เต็มปากว่าเราคือนักเสียสละ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตั้งแต่บัดนั้นมา จนกระทั่งบัดนี้ เริ่มต้นตั้งแต่การสงเคราะห์คนทุกข์คนจน ทุกภาคในประเทศไทยของเราไม่มีเว้น แล้วการสร้างโรงร่ำโรงเรียนสถานสงเคราะห์ที่ราชการต่าง ๆ จนก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล ซึ่งเวลานี้ก็รู้สึกจะได้ร้อยกว่าโรงแล้ว ทั้งทางประเทศลาวด้วยมีจำนวนมาก ประมาณสัก ๒๐ ล้านกว่าบาท

จนกระทั่งถึงมาประสบพบเห็นชาติไทยของเรา ซึ่งกำลังเอนเอียงค่อนข้างจะลุ่มจม ซึ่งจิตก็มีความเมตตาสงเคราะห์โลกอยู่แล้วตามอัธยาศัยของตน ก็ทนอยู่ไม่ได้ จึงได้มานำพี่น้องทั้งหลาย ประกาศตนออกมาในปุมหลังที่ได้ปฏิบัติมาอย่างไร จนกระทั่งความรู้ความเห็นที่ปรากฏขึ้นภายในจิตใจนี้ เราไม่สงสัยสิ่งใดเลยแล้ว ความพอเต็มหัวใจตั้งแต่วันกิเลสตัวบกพร่องขาดเขิน ขาดสะบั้นลงไปจากใจ ใจตรงความพอไว้อย่างสมบูรณ์เต็มที่ กระเทือนถึงพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ และพระสาวกทั้งหลายที่บรรลุนิพพานถึงแดนแห่งความพ้นทุกข์ เรียกว่าถึงแดนแห่งธรรมธาตุแล้วนั้นเราไม่สงสัย

เราครองธรรมเหล่านี้โดยสมบูรณ์เต็มที่แล้ว จึงได้มานำพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาสงสาร เราไม่หวังสิ่งตอบแทนใดจากการช่วยเหลือพี่น้องทั้งหลายเวลานี้แม้แต่นิดแต่หน่อยเลย เงินทองข้าวของได้มามากน้อย เรามีคณะกรรมการเก็บรักษา เราเป็นผู้ถือบัญชีเงินทั้งทางทองคำ ดอลลาร์ เงินสด แต่ผู้เดียว ซึ่งแต่ก่อนเราไม่เคยสนใจกับเงินกับทองเหล่านี้เลย ถือว่าเป็นข้าศึกศัตรูกันกับเพศพรหมจรรย์ เพศของพระ มีความมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรมอย่างเดียว แต่เมื่อมีเหตุจำเป็นที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง เราจึงจำยอมรับเป็นผู้ถืออำนาจในบัญชีเงินทั้งหมด เราเป็นผู้ถือบัญชีแต่ผู้เดียว เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่าย นับตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดมาตลอดจนกระทั่งทุกวันนี้

เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายบริจาคเงินมามากน้อยนั้น ก็ขอให้เป็นที่ตายใจได้เลยว่า หลวงตาบัวซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนานี้ จะไม่นำพี่น้องทั้งหลายให้เข้าสู่ความลุ่มจมจะนำด้วยความสะอาดสะอาด ตามธรรมที่ทรงสอนไว้ด้วยความสะอาดทุกสิ่งทุกอย่าง เรื่อยมา การนำพี่น้องทั้งหลายจึงนำด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีเมตตาครอบไว้แล้ว โดยสมบูรณ์

นี่แหละจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ในปุมหลังของหลวงตาที่ได้มานำพี่น้องทั้งหลายนี้ ไม่ใช่มานำแบบหัวชนฝาออกมา แบบอยากโด่งอยากดังอยากมีชื่อเสียงกินดับกินคนอะไรเหมือนโลก ๆ ทัวไปเขาต้องการกันนั้น หลวงตาพอทุกอย่างแล้ว ไม่ต้องการอะไร เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเกินทั้งหมด ความนินทาที่ดี ความสรรเสริญที่ดี นี่เป็นส่วนเกินไม่ใช่ตัวจริง ไม่ใช่เนื้อแท้คือธรรมธาตุที่บริสุทธิ์อยู่กับใจ

เป็นเรื่องของโลกสมมุติ เราไม่ต้องการสิ่งใดแล้ว แต่ต้องการที่จะทำด้วยอำนาจแห่งความเมตตาต่อพี่น้องชาวไทยเรา

วันนี้ได้เห็นท่านผู้มีเกียรติมาเป็นเกียรติแก่พี่น้องชาวไทยเรา คือท่านรองนายกรัฐมนตรี พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงมหาดไทย และคุณโกเมศ แดงทองดี ผ.ว.จ.พิจิตรของเรา มาเป็นเกียรติ เราไม่ยากพูดว่ามาเป็นเกียรติแก่พี่น้องชาวพิจิตรเพียงเท่านั้น เราอยากพูดอย่างเต็มหัวใจของเราที่อยากพูดมานาน วันนี้ก็ได้ท่านมาเป็นสักขีพยานพอที่จะพูดได้เต็มปากแล้วว่า ท่านมาเป็นเกียรติแก่พี่น้องชาวไทยของเราทั้งหลาย ได้เห็นชัดเจนในวันนี้

สมชื่อสมนามว่าชาติไทยของเรา มีทั้งทางบ้านเมือง มีทั้งศาสนาเป็นเครื่องช่วยปกครอง จึงต้องช่วยกันเป็นสองมือสองแขน ถ้ามีแต่มือเดียวแขนเดียว คือฝ่ายบ้านเมืองเพียงเท่านั้น งานการซึ่งเกี่ยวกับเรื่องความหนักหน่วงหวังชาติไทยของเราคือความจนนั้น มีน้ำหนักมาก เพียงแขนเดียวมือเดียว ช่วยจุดช่วยลากช่วยอุ้มชูขึ้นมาไม่พอกัน จึงต้องอาศัยอีกแขนหนึ่งมือหนึ่งคือศาสนาออกมาช่วยกัน เพื่ออุ้มชาติไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึกได้ เป็นความเหมาะสมอย่างยิ่ง

เวลานี้ทางการบ้านเมืองก็มีท่านผู้มีเกียรติตั้งที่ระบุมานี้ มาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายทางบ้านเมือง ทางศาสนาก็มีหลวงตาและพระสงฆ์ทั้งหลายที่ท่านมาอนุโมทนา และช่วยสนับสนุนในทางด้านศาสนา เพื่อเป็นการอุ้มชาติไทยของเราในเวลา นี้ รู้สึกว่าเป็นความอบอุ่นแก่ชาติไทยของเราคนเดียว

ศาสนาก็มีพระเป็นผู้นำ ทางการบ้านเมืองก็มี พล.ต. ท่าน รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้นำเป็นลำดับลำดับ หากชาติไทยของเราจะได้ดำเนินการอย่างนี้ด้วยความสม่ำเสมอตั้งแต่ในวงแคบจนกระทั่งถึงวงกว้าง ช่วยกันทั้งทางด้านทางการบ้านเมืองและทางศาสนาอย่างเต็มไม้เต็มมือแล้ว เราหวังอย่างยิ่งว่าชาติไทยของเรานี้ จะกระเตื้องขึ้นสู่ความแน่นอนมั่นคงโดยไม่ต้องสงสัย เพราะทางการบ้านเมืองก็ดี กับพี่น้องประชาชนทั้งหลายก็ดี ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน ที่จะฟังเสียงพ่อเสียงแม่คือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ของเรา และปฏิบัติตัวเองด้วยความมีขอบมีเขต มีฝั่งมีฝา หน้าที่การงานเป็นไปเพื่อความสะอาดสะอาด ตามแนวทางของธรรมที่สอนไว้แล้ว

ต่างคนต่างปรับเนื้อปรับตัวทุกอย่าง เช่น การอยู่ก็ให้อยู่พอเหมาะพอดี อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัวเกินขอบเขตแห่งศาสนาไป มันเป็นเรื่องของกิเลสที่เป็นไฟเผาโลก เพราะความโลภมากไม่มีวันอิ่มพอ นี่คือกิเลสเป็นไฟเผาโลก ความมีฝั่งมีฝามีขอบมีเขตนี้คือเรื่องของธรรม ให้พากันอยู่ด้วยความพอเหมาะพอดี อย่าอยู่แบบความ

โลกพาให้ร่ำรวย ความจริงความโลภไม่ได้พาใครให้ร่ำรวย แต่ความโลภนั้นแลพาคนให้ล้มจมมามากต่อมาก เพราะได้ไม่พอ ได้เท่าไรก็ไม่พอ ดิ้นดิ้นตลอดเวลา สุดท้ายก็จมเพราะความผิตหวังนี้มีมากต่อมาก

เพราะฉะนั้นจงพากันเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าว่า อย่าโลภมากจนเกินไป ให้อยู่ในขอบเขต ไม่มีขอบเขตไม่มีฝั่งมีฝาทะลิตเปิดเปิงจนกระทั่งจมทั้งเป็น นั่นคือเรื่องของกิเลสหลุดลากสัตว์โลกผู้โง่เขลาเบาปัญญา ให้จมไปตามความหลงของมัน การกินก็ขอให้พากันกินด้วยความมีกฏมีเกณฑ์ อย่ากินแบบฟุ้งเพื่อห่อคะนอง กินแบบลิ้มเนื้อลิ้มตัว กินแบบต้องการเกียรติยศชื่อเสียงเพราะการอยู่การกิน เลี้ยงกันโตะหนึ่ง ๆ เป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้าน อย่างนี้ผิดกับศาสนธรรมซึ่งเราเป็นลูกชาวพุทธ ไม่ควรฝ่าฝืนล่วงเกิน ให้ดำเนินตนไปในความพอดีพอดี

การเลี้ยงกันนั้นเราเคยเลี้ยงมาแล้วตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเรา ไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องเลี้ยงกันโตะละล้าน ๆ อย่างนั้น เลี้ยงแบบนั้นเลี้ยงฉิบหาย เลี้ยงทำลายชาติของตัวเองโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว เพราะฉะนั้นจึงให้เลี้ยงกันอยู่กันกินกันพอเหมาะพอดีกับครอบครัวของเรา ในครอบครัวหนึ่ง ๆ และวงงานหนึ่ง ๆ หากมีการเลี้ยงกันก็ให้เลี้ยงแบบพอเหมาะพอดี อย่าเลี้ยงแบบฟุ้งเพื่อห่อเหิม แบบฉิบหายวายปวงต่อชาติของเรา ไม่สมควรอย่างยิ่งกับเราเป็นชาวพุทธ ที่มีขอบเขตคือธรรมเป็นเครื่องกำกับรักษา

การใช้การสอยก็เหมือนกัน อย่าใช้แบบสุรุษสุร่าย ใช้แบบไม่มีปราณีปราศรัย คนหนึ่ง ๆ เครื่องใช้ใช้เท่าไร อันนี้ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปจาระไนพิจารณาเอาเอง เพราะหลวงตาบวนี้เกิดมาอาภัพวาสนา ไม่มีบุญญาภิสมภารพอที่จะได้สมบัติเงินทองมาใช้อย่างฟุ่มเฟือย บวชมากก็มีผ้าไตรจีวรเท่านั้น พระพุทธเจ้า อุปัชฌาย์ท่านมอบให้บริวาร ๘ มีบาตร มีไตรจีวร มีมิดโกน ประคดเอว ธมกรก กล่องเข็ม นี่คือสมบัติของพระให้พอเหมาะพอดีเท่านั้น ไม่ได้ทำให้เป็นความฟุ้งเพื่อห่อเหิม พอที่จะนำความฟุ้งเพื่อห่อเหิมของตนที่เหลือเพื่อนั้น มาแจกจ่ายให้พี่น้องทั้งหลายเป็นบ้าไปตาม ๆ กันกับหลวงตาบว เพราะฉะนั้นจงพากันให้สำรวมระวัง

การใช้การสอยไม่ว่าวงแคบวงกว้าง ในครอบครัวของเราก็มีวงจำกัด การใช้ใช้อะไร ใช้ฟันใช้ไฟอย่าเปิดทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ การใช้อะไรใช้แบบเหลือเพื่อแบบลิ้มเนื้อลิ้มตัว อย่างนี้ไม่ใช่ขอบเขตของธรรมแห่งชาวพุทธของเรา อย่างนำมาใช้ นี่ละคำว่าศาสนา เป็นผู้นำ นำเพื่อความปลอดภัย นำเพื่อความพอดีพอดี การอยู่การกินการใช้การสอยให้รู้จักประมาณ มัชยัสถ์ ปรับเนื้อปรับตัวเข้าสู่ความพอดีนี้เรียกว่าหลักธรรมสอนชาวพุทธเรา

การเที่ยวเตร่เตรที่นั่นที่นี้ ก็ให้ฟังคำนี้ถึงความสิ้นเปลืองของเรา และความกระเทือนถึงชาติบ้านเมืองของเรา เดือนหนึ่ง ๆ คนไทยเราที่ชอบฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเป็นนิสัยนี้ กอบโกยเงินในเมืองไทยเราออกไปเที่ยวเมืองนอก ไปปลุกในเมืองนอก กลับมายังเหลือแต่โครงการกระดูกนี้มีจำนวนมากนะคนไทยเรา พูดแล้วน่าละอายเหลือเกิน เพราะคนไทยเป็นชาวพุทธ เหตุใดจึงเป็นข้าศึกต่อพระพุทธเจ้า ด้วยความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมความลึมเนื้อลึมตัว

ยังเป็นสิ่งของเมืองนอกด้วยแล้ว อะไรมากว่ามั๊ย ๆ ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ ถ้าเป็นของเมืองนอกดีหมด ๆ เราไม่ได้ถามดูว่าติดกับซี่เขาคีโหมเท่านั้น เวลานี้มันขนาดนั้นนะคนไทยเรา ในสายตาของศาสนาแล้วดูไม่ได้เลย สกปรกโสมมมาก ด้วยอำนาจของกิเลสตัวสกปรก เอามาพอกมาพูนการอยู่การกินการใช้การสอย การเที่ยวเตร่เตรเร่ร้อนของคนไทยเราเป็นความสกปรกไปหมดเลย นี่เอาสายตาของธรรมมาจับ

ความสกปรกของกิเลสมีมากเพียงไรมันจะยิ่งส่งยิ่งเสริมขึ้นไป ให้ดิบให้ตีให้สะอาดสะอาดอันไม่มีเมืองพอ ที่อยู่อยู่ขนาดนี้แล้วยังไม่พอ ต้องขัดต้องถูต้องประดับตกแต่ง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวมีแต่เครื่องประดับตกแต่ง เห็นว่าเป็นของสวยของงามตามอำนาจของกิเลสทั้งนั้น แต่สายตาของธรรมดูแล้วดูไม่ได้ คือความสกปรกรุกรุงความสิ้นเปลือง ความกังวลมากที่สุด ไม่มีอะไรเกินกิเลสที่รบกวนสัตว์โลกผู้ลุ่มหลงไปตาม เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเรารู้สึกจะหลงเป็นอย่างมากทีเดียว นี่ละสายตาของธรรมจับกิเลส กิเลสเห็นว่าเป็นของสะอาดสวยงามมากเท่าไร ในสายตาของธรรมยิ่งเห็นเป็นความสกปรกรุกรุงมากเท่านั้น

นี่ละธรรมท่านจึงเรียกว่าเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอที่สุด พระพุทธเจ้าจึงทรงท้อพระทัยในการจะแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก ในเบื้องต้นทรงเห็นว่าจะไม่มีการรู้ได้เห็นได้ในธรรมที่สุดวิสัยของแดนสกปรก คือไตรภพนี้เป็นถึงขยะในสายตาของธรรมทั้งนั้น พระพุทธเจ้าผู้ทรงธรรมอันเลิศเลอนั้น จึงท้อพระทัยในการที่จะสั่งสอนสัตว์โลก แต่เมื่อพิจารณาโดยทางพระญาณแล้ว หากเราเทียบ แผ่นดินทั้งแผ่นดินนี้เฉพาะอย่างยิ่งแผ่นดินในเมืองไทยเรานี้กว้างแคบขนาดไหน เรามองลงไปสายตาของธรรมแล้ว มีดมืดปิดตาไปทั้งหมดในแผ่นดินอันนี้ ที่จะมองเห็นยับ ๆ แยะ ๆ อะไรก็ไม่มี

พระองค์ถึงได้พิจารณา มันจะมีดมืดไปเสียทั้งหมดนั้นหรือโลกอันนี้นะ จะไม่มีใครสามารถพอที่จะรู้ได้เห็นได้บ้างหรือ ในธรรมประเภทที่เลิศเลอครบแดนโลกธาตุนี้ จึงทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ท่านกล่าวไว้ว่า ภพพาภพเพ วิโลกานํ ปัจฉิมยามทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ใครจะมีอุปนิสัยปัจจัย พอที่จะเล็ดลอดออกจากตาข่ายแห่งกิเลสตัวสกปรกทั้งหลายนี้ได้บ้าง ก็ทรงเล็งเห็นเหมือนหนึ่งว่า ประเทศไทยของเราที่มีดแปดทิศ

แปดด้านนี้ ไม่ได้มีดเสียทั้งหมด ยังมีแร่ธาตุต่าง ๆ สลับสนปนเปแทรกกันอยู่ในที่มีดนี้ พอที่จะนำมาเป็นประโยชน์ได้ ไม่สูญสิ้นไร้สาระไปเสียหมด ผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยควรที่จะ รับผิดชอบต่อธรรม ซึ่งเปรียบเหมือนกับแร่ธาตุที่มีคุณค่าแทรกกันอยู่ในดินแห่งเมืองไทย ของเรานี้

นี่เรายกข้อเปรียบเทียบว่าเมืองไทยหรือภูเขาลูกหนึ่งก็ไม่ผิด นี่ละที่พระพุทธเจ้า ทรงสั่งสอนสัตว์โลก เพราะว่าจะมีดเสียจริง ๆ ไร้สาระเสียจริง ๆ มันก็ยังมีแทรกอยู่ใน นั้น พอที่จะหยิบยกขึ้นมาเป็นสาระได้ เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงแนะนำสั่งสอน เบื้อง ต้นก็ทรงเล็งญาณดูหมดแล้วก็มาได้พระอัญญาโกณฑิยาธิเบศร เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ซึ่งเป็น เหมือนกับวัวที่อยู่ปากคอก รอที่จะหลุดพ้นออกจากปากคอกอยู่แล้ว เมื่อแสดงธรรมให้ ฟังในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรว่า เทวเม ภิกขเว เพียงเท่านั้นย่อ ๆ แปลใจความก็คือ แสดงมรรค ๘ อันเป็นทางพ้นทุกข์นั้นแล ให้แก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้าฟัง ได้บรรลุธรรมใน อันดับต่อมาจากการได้ยินได้ฟังอนัตตลักขณสูตรเรียบร้อยแล้ว

นี่แสดงให้เห็นว่าหรือเป็นพยานแห่งพระจักขุญาณของพระองค์ซึ่งทรงพิจารณา ดูแล้วว่า นี่ได้หลุดพ้นแล้ว นี่คือเป็นพยานในแร่ธาตุที่เป็นสาระจมอยู่ในวัฏจักรนี้ ได้ เริ่มปรากฏแร่ธาตุซึ่งเป็นสารคุณอย่างยิ่งขึ้นมาแล้ว ก็ทรงแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกเรื่อย มา สัตว์โลกมีหลายประเภท ประเภทที่เยี่ยมยอดหรือยอดเยี่ยมก็ได้แก่ประเภทวัวที่อยู่ ปากคอก คอยเสาะแสวงหาทางออกเพื่อพ้นทุกข์อยู่แล้ว พอได้รับธรรมเท่านั้นซึ่งเป็นการ เปิดปากคอกให้ ก็หลุดลอยออกไปทันที นี่เรียกว่าอุคคตัตถุญญ ผู้สามารถที่จะรู้ ธรรมและยกตนให้พ้นจากทุกข์ได้อย่างรวดเร็ว

อันดับที่สองต่อมาก็ วิปจิตัญญู รองลำดับกันลงมา หนูนกกันออกมา ๆ พวก ประเภทปากคอกออกได้แล้ว ประเภทรอกันอยู่ก็หนูนกปากคอกออกมา นี่เป็นประเภทที่ สองเรียกว่าวิปจิตัญญู ประเภทที่สามนี้เป็นประเภทที่ยื้อแย่งแข่งดีกันระหว่างสวรรค์กับ นรก จิตหนึ่งอยากไปนรก คืออยากทำแต่ความชั่วช้าลามกด้วยความพอกพอกใจ ไม่สนใจที่จะสร้างคุณงามความดีเลยในจิตดวงนั้นของบุคคลคนเดียวนั้น

อีกจิตดวงหนึ่งนี้พระพุทธเจ้าท่านว่า ทำความชั่วนี้ตกนรกนะ แล้วสะดุดใจในคำ ที่ท่านสอนว่าทำความชั่วนี้ตกนรก แล้วก็หักห้ามตนเอง อุตส่าห์พยายามทำความดี ได้ แก่การประพฤติดี การให้ทานก็เป็นพื้นฐานตลอด การประพฤติดีจากความชั่วช้า ลามกนั้นก็กลับตัวให้เป็นความดีไปเรื่อย ๆ บางทีกิเลสมันก็ลากลงไปทางนรก ขณะนี้ อยากทำบุญให้ทาน ขณะนี้จิตใจกว้างขวางอยากเสียสละทำบุญให้ทาน เอ้า ขณะนี้ตัว ตระหนี่ถี่เหนียวเข้ามาบิบบังคับเอาไว้ เงินจะมีก็หมิ่นก็แสนก็ตามจะไม่ยอมให้ความ

เสียสละเพื่อเป็นบุญเป็นกุศล เป็นประโยชน์แก่ตนและส่วนรวมนี้หลุดลอยไปได้เลย มันจะยึดจะกำเอาไว้หมด

อย่าว่ามีเพียงสองล้านสามล้าน หมื่นล้านก็ตาม ไม่นอกเหนือเงื้อมมือของความตระหนี่ มันบีบมันกำไว้ได้หมด เงินทองกองเท่าภูเขาในความตระหนี่กำได้หมด ไม่มีออกช่องมือของความตระหนี่ไปได้ นี่ความคิดประเภทนี้เป็นความคิดที่จะจุดลากเจ้าของซึ่งทะนงตนว่ามีความมั่งมีศรีสุข ว่าจะเป็นสาระด้วยความตระหนี่ถี่เหนียวนี้ แต่มันกลับลากลงไปนรกโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว เจ้าของก็พอใจตระหนี่ถี่เหนียว เงินบาทหนึ่งสองบาท กำไว้จนเปียกแฉะเปียกเป็นน้ำไปเลย นี่คือการตระหนี่ในหัวใจของบุคคลคนเดียว ที่เรียกว่าเนยยะกับปทปรมะกำลังรบกัน ฝ่ายหนึ่งจิตดวงหนึ่งอยากจะสร้างคุณงามความดี ตามแนวทางที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ อีกทางหนึ่งเรียกว่าฝ่ายกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกกับธรรม มันจุดมันลากมันบีบมันกำเอาไว้ไม่ให้ออก จะทำบุญให้ทานมันไม่ยอม สองประเภทนี้อยู่ในหัวใจของบุคคลประเภทนี้ ประเภทเนยยะกับปทปรมะ

ปทปรมะ หมายถึงมีติดบอดที่สุด คนก็สักแต่ว่าร่างของคน หาสาระไม่ได้ในคนคนนั้น มีแต่ร่างเฉย ๆ กับลมหายใจครองตัวอยู่เท่านั้น อันหนึ่งมีสาระที่จะเป็นผลเป็นประโยชน์ เชื่อบุญเชื่อกรรมเชื่อบาปเชื่อบุญเชื่อนรกสวรรค์ตามทางพระพุทธเจ้า แล้วพยายามอดสำหัตตะเกียกตะกายสร้างความคิด คนนี้มีทางเล็ดลอดไปได้ ไล่ที่ตามความคิดของฝ่ายต่ำมันก็ลากลงนรกจนได้

ประเภทที่สามนี้มันกำลังแย่งกันในหัวใจของเราแต่ละคน ๆ ที่เป็นชาวพุทธนั้น แล อย่าไปหาตำหนิตติเตียนใครว่าเป็นอย่างไร ในหัวใจของเรามันเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ถ้าปล่อยให้กิเลสเอาไปถูทั้งวันทั้งคืน มีเท่าไรโกยหมด ยังมีเงินมาก ๆ แล้วอยากจะไปเที่ยวเมื่อนั้นไปเที่ยวเมื่อนี้ เพลินเป็นบ้าไปเลย นี่ละตัวกิเลสมันไม่ให้มีความเสียสละสมบัติเงินทอง มีเท่าไรโกยเอาไปถูหมดทั้งหมด บ้านเมืองจะจมไปเท่าไรมันไม่สนใจ นี่คือการของกิเลส

ถ้าเรื่องของธรรมแล้วย่อมมีความรักความสงวน สมบัติอยู่ในกระเป๋าของเรามีคุณค่า ทำให้จมก็ได้ ทำให้ฟื้นฟูขึ้นมาก็ได้ นำสมบัติที่มีอยู่ในกระเป๋านี้ออกไปสร้างคุณงามความดี เป็นผลประโยชน์แก่โลกภายนอกก็ได้ นำไปถูแล้วฆ่าตัวเองสด ๆ ร้อน ๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับเจ้าของเป็นสำคัญ นี่ละเราทั้งหลายให้พากันคิด นี่ประเภทที่สาม

ประเภทที่สี่นั้นเรียกว่าหมดคุณค่าหมดราคาทุกอย่างแล้ว ถ้าเป็นคนใช้ก็หมดไม่มีความหมาย ยาไม่มีความหมาย เอาไปโรงพยาบาลก็เข้าห้องไอซียูอย่างเดียว รอแต่ลมหายใจเท่านั้น ส่วนหยุกส่วนยาหมอมไม่สนใจเลย ประเภทนี้เรียกว่าประเภทมีติดบอดที่สุด ไม่เชื่อบุญเชื่อกรรม ไม่เชื่อนรก ไม่เชื่อสวรรค์ พรหมโลก นิพพานใด ๆ ทั้งนั้น

ไม่เชื่อพระพุทธเจ้าทั้งนั้น นี่คือตัวมืดบอดที่สุด หากมีอยู่ในหัวใจคนใดคนนั้นก็ยิ่งเหลือ แต่ลมหายใจฟอด ๆ แล้วรอรับกรรมแห่งความมืดบอดของตน คือความลุ่มจมมหันต ทุกข์จะเป็นผู้สนองให้เท่านั้น

เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ทุก ๆ ท่านได้นำไปพิจารณา การกล่าวทั้งนี้เรากล่าวอย่างเปิดเผย หลวงตาไม่มีความสะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ว่า บาบมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พระพุทธเจ้าสอนไว้เพื่อใคร สอนให้ใครเห็นให้ใครดู สิ่งเหล่านี้มีหรือไม่มีพระพุทธเจ้าจึงมาสอนไว้ พระพุทธเจ้าโกหกโลกเมื่อไร เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วมันกระจ่างแจ้งในหัวใจเต็มหัวใจแล้ว จะทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ก็สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว

บาบมีมีมาตั้งกับตั้งกลับ ไม่ใช่มีมาวันหนึ่งวันเดียว นรกมีมาตั้งกับตั้งกลับไม่ใช่วันหนึ่งวันเดียว ตลอดพรหมโลก นิพพาน เปรตผีประเภทต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุมีมา ก็กี่ปีกี่กลับแล้ว พระพุทธเจ้าองค์ใดมาตรัสรู้ก็ตรัสรู้สิ่งที่มีที่เป็นนี้ทั้งนั้น ไม่ได้มาลบล้างสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ แล้วเรายังจะกล้าแย้งยังจะสามารถเป็นข้าศึกศัตรูต่อพระพุทธเจ้าคัดค้านพระพุทธเจ้าหรือ ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี

สำหรับเราที่ได้ปฏิบัติมา เราได้คุยเขี่ยชุดค้นหาอรรถหาธรรมตามที่พระองค์ทรงสอนมา ตั้งแต่เริ่มต้นออกปฏิบัติ ว่าสมาธิซึ่งเคยได้ยินแต่ตำรับตำราที่ประจักษ์ในหัวใจ ปัญญาชั้นใดได้ประจักษ์ในหัวใจตามที่ทรงสอนไว้แล้วทุกแห่งทุกมุม ฟาดเสียจนกระทั่งจิตใจหลุดพ้นฟ้าดินถล่มในคืนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ก็ประจักษ์ในหัวใจ จึงไม่ทูลถามพระพุทธเจ้าว่า บาบ บุญ นรก สวรรค์ มีหรือไม่มี ไม่ทูลถาม เป็นของจริงด้วยกัน เพราะสิ่งเหล่านี้พระพุทธเจ้าสอนให้ผู้ปฏิบัติเพื่อรู้เพื่อเห็น ไม่ใช่สอนไว้เพื่อคนตาบอด ให้เป็นคนตาดีแต่พระพุทธเจ้าพระองค์เดียวอย่างนั้นไม่มี

สิ่งใดที่มีแล้วสอนเพื่อให้รู้ให้เห็นให้ละ ให้บำเพ็ญในสิ่งที่มีที่เป็น นี่สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้ว ผู้ที่สามารถที่จะควรรู้ควรเห็น ทำไมจะรู้ไม่ได้เห็นไม่ได้ พระพุทธเจ้าทรงแสดงด้วยความเปิดเผยทุกอย่าง ไม่ได้ปิดบังลึกลับให้รู้ให้เห็นเฉพาะพระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียว สอนความจริงไว้ เมื่อรู้ตามหลักความจริงแล้วทำไมจะพูดไม่ได้ ธรรมะพระพุทธเจ้าสอนไว้เพื่อพูดเพื่อสั่งสอนสัตว์โลก พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก็พระองค์ มาสอนสัตว์โลกตามหลักความจริงทั้งนั้น และสอนคนอื่นให้ปฏิบัติให้รู้ให้เห็นตามหลักความจริง แล้วเมื่อปฏิบัติตามแล้วรู้อย่างนั้นเห็นอย่างนั้นแล้ว ทำไมจะสอนไม่ได้ จะพูดไม่ได้ จะปล่อยให้กิเลสมาเย็บปากไว้เสียทั้งหมดนั้นหรือ เราเย็บปากกิเลสบ้างซิ

หลวงตานี้อาจารย์ชาญชัย ได้ขึ้นเวทีด้วยความไม่สะทกสะท้าน กิเลสตัวใดในสามแดนโลกธาตุนี้ตัวไหนเก่งให้มาวางันเลย เราฟาดมันแหลกลงไปตั้งแต่ปี ๒๕๙๓

แล้ว ไม่เคยปรากฏกิเลสตัวใดเท่าเม็ดหินเม็ดทรายเข้ามาแทรกในหัวใจ ให้สร้างความทุกข์ขึ้นในหัวใจของเราเลย มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงกล้าหาญพูดได้อย่างเต็มหัวใจว่า ดั่งพระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวสอนโลกได้ทั้งสามแดน โลกธาตุ พระองค์ทรงสะทกสะท้านที่ไหน นี้อธรรมอย่างเดียวกัน รุ้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน สะทกสะท้านหาอะไร

ที่ว่า ว่าโอ้วอวด อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลสต่อผู้ธรรมต่างหาก ของจริงมีบอกว่าจริง ของปลอมมีบอกว่าปลอม เช่นอย่างธนบัตร ธนบัตรปลอมมีเต็มบ้านจะไม่ให้บอกว่ามีเต็มบ้านยังไง ของจริงเอาออกไม่ได้หรือ ธนบัตรจริงมี ธนบัตรปลอมมี ก็ต้องพูดตามหลักความจริงของความจริงความปลอมของมัน นี้อธรรมของจริงมี กิเลสของปลอมมี ก็ต้องพูดตามความจริงที่รับรู้ได้เห็นมาอย่างไร นี้อธรรมจึงไม่สะทกสะท้านกับสิ่งใด พูดตามหลักความจริงล้วน ๆ

นี้ได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ในการมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้เราเปิดเผยทุกอย่าง เราไม่มีอะไรสงสัยแล้วในสามแดนโลกธาตุนี้ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ที่พระองค์ทรงแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า จะว่าเป็นการทำทนายหรือเป็นสักขีพยานแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้าว่า ญาณนุจ ปน เม ทสฺสนิ อุกุปาทิ ญาณคือความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราหนึ่ง อุกุปาทิ เม วิมุตติ ความหลุดพ้นจากกองทุกข์จากภพจากชาติทั้งหลายนี้ไม่มีการกำเริบอีกแล้ว อยมนุตติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว นี่คือพระวาจาที่พระพุทธเจ้าตรัสแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า

ธรรมที่กล่าวนี้ท่านแสดงไว้เพื่อเบญจวัคคีย์ทั้งห้า เราก็เป็นพุทธบริษัทได้ปฏิบัติตามท่านคนหนึ่ง ซึ่งมีความหวังอยู่ที่จะได้รู้ได้เห็นตามธรรมประเภทนั้น ในเมื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักความจริงแล้ว ธรรมประเภททั้งสี่บาทนี้เราได้ครองไว้แล้วในหัวใจของเรา แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้านี้เราก็ไม่ทูลถามท่าน เพราะของอันเดียวกัน รุ้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน สนฺทิฏฺฐิโก รู้เองเห็นเองตามที่พระองค์ทรงสั่งสอนไว้แล้ว จะไปถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ถ้าหากว่ายังไปถามพระพุทธเจ้าอยู่ คำว่า สนฺทิฏฺฐิโก ที่ประกาศสอนไว้ให้รู้เองเห็นเองนั้นก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย นี่ก็เพื่อทรงความหมายอันเต็มตัวที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ ให้รู้เองเห็นเองจึงจะหายสงสัย ก็เรารู้แล้วเห็นแล้วเราหายสงสัยแล้ว เราจะไปทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร

นี่ละผลแห่งการปฏิบัติศาสนา ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเอาไว้ว่า ศาสนาพุทธของเราคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน อย่าให้กิเลสมาหลอกลวง ว่าศาสนาล่วงไปเท่านั้นปีเท่านั้นปีมรรคผลนิพพานจะไม่มี จะสิ้นเขตสิ้นสมัย สิ้นละซิถ้าไม่ปฏิบัติ นอน

กอดคัมภีร์อยู่ก็เป็นคัมภีร์เฉย ๆ คนนั้นก็ท้องแห้ง ถ้าตั้งใจปฏิบัติตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว มรรคผลนิพพานจะเพื่อใครถ้าไม่เพื่อผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ดังที่ท่านแสดงไว้แก่พระอานนท์ในวาระสุดท้ายว่า

อานนท์ ธรรมก็ดีวินัยก็ดี นั้นและจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราตายไปแล้ว แล้วก็ยิ่งอีกว่า อานนท์ ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักแห่งสวากขาตธรรมที่เราตรัสไว้ชอบแล้วนี้มีอยู่ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท์ นี่เป็นพระวาจาของพระพุทธเจ้า แล้วธรรมเหล่านี้ที่ทรงแสดงไว้ทั้งหมดนี้ แสดงไว้เพื่อมรรคผลนิพพาน เหตุใดจะเป็นโมฆะไป จะเป็นของที่เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มตลาดตเลตั้งแต่กิเลสอย่างเดียวนั้นหรือ

เวลานี้ไปที่ไหนมีแต่กิเลสตีตลาดตลาดไปหมด ธรรมนี้จะแทรกออกไม่ได้นะ พูดถึงเรื่องบาปเรื่องบุญเรื่องนรกสวรรค์นี้ไม่ยอมเชื่อกัน นี่ละกิเลสมันบีบบังคับไว้มันตีตลาด ว่ามรรคผลนิพพานไม่เชื่อ หว่าไอ้ว่าอวด ตัวกิเลสที่มันตีตลาดทำไมไม่มองดูหน้ามันบ้าง หน้ากิเลสมันก็เหมือนหน้าคนนี่แล เหมือนหน้าเรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหละ ขอให้ทุก ๆ ท่านได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

เวลานี้ทางด้านจิตใจของชาวพุทธเรา รู้สึกว่าบกพร่องเอามากที่เดียวจนน่าวิตก ในสายตาของธรรมดูแล้วจะดูไม่ได้เลยในชาวพุทธของเรา ที่มักจะมีแต่ลมปาก ถ้ามใครก็ว่าเป็นชาวพุทธ ๆ แต่เวลาให้ปฏิบัติตามศีลตามธรรมไม่ได้สนใจปฏิบัติ มีแต่คำพูดเฉย ๆ จิตใจไขว่คว้าว่าอันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ไขว่คว้าอยู่ข้างนอกลม ๆ แล้ง ๆ หาสาระไม่ได้เลย ใจไม่มีที่พึ่งไม่มีที่เกาะ

ถ้าเราจะมองดูตามสายตาของธรรมแล้ว คนคนหนึ่งนั้นมีแต่ร่างกระดูก เนื้อหนังมังสาที่เป็นเครื่องประดับในกระดูกให้เป็นเนื้อเป็นหนัง มีหนังหุ้มห่อไว้บ้างนั้นจะไม่มีนะ มีแต่โครงกระดูก คือศีลธรรมไม่มีในหัวใจ มีแต่กิเลสตัณหากัดทะเยอถลอกปอกเปิก คนคนหนึ่งยังเหลือแต่ร่างกระดูก ๆ กิเลสเอาเนื้อเอาหนังไปกินหมด ส่วนศีลธรรมที่จะเข้าแทรกในหัวใจ พอเป็นเนื้อเป็นหนังแทนกิเลสเอาไปกินนั้นขึ้นมาในตัวเราแล้ว รู้สึกจะไม่มีนะเวลานี้ คนคนหนึ่งมีแต่ร่างกระดูก อวดตัวว่าเป็นเศรษฐีกุฎุมพิกิตตาม มีแต่เรื่องของกิเลสเอาไปประดับร้านหลอกคนโง่เท่านั้น ในสายตาของธรรมแล้วจะหลอกไม่ได้ กิเลสมันจะกลมายาแหลมคมขนาดไหนไม่เห็นอัยสายตาของธรรม เห็นได้หมด ไม่เห็นแก่ไม่ได้ฆ่าไม่ได้

นั่นละพระพุทธเจ้ามาสอนโลก ท่านสอนด้วย โลกวิทู รู้แจ้งหมดทุกอย่าง เราให้พยายามประดับประดาจิตใจของเราเข้าสู่ธรรม วันหนึ่ง ๆ อย่าลืมให้ระลึกพุทโธ ธัมโม สังโฆ นี่คือหลักใจ นี่คือนื้อหนังของใจ เป็นเครื่องประดับใจ เราอยากไปสู่คติโลก

สวรรค์ จะไปได้ด้วยอรรถด้วยธรรม ไม่ใช่ไปด้วยลม ๆ แล้ง ๆ ว่าเงินพาไป ทองพาไป ตีกรามบ้านช่องพาไป ยศถาบรรดาศักดิ์พาไป สิ่งเหล่านี้เหลวไหลทั้งนั้น เราย่าพากัน ตื่นมากเกินไปลูกชาวพุทธ ขอให้เอาธรรมไปจับดูบ้างปฏิบัติต่อตัวเอง แล้วจะเห็นความ ผิดความพลาดความถูกของเราในเวลาเดียวกัน ให้พยายามแก้ไขตัดแปลงตนเอง

เวลานี้มองดูแล้วมีแต่ร่างกระดูก ธรรมไม่มีในหัวใจเลย แห้งผาก กิเลสกัดแทะ เอาเนื้อหนังไปกินหมดไม่มีเหลือ แล้วยังภูมิใจว่าเรามีอันนั้นเรามีอันนี้ เป็นบ้าไปอีก ตามกิเลสสองชั้นสามชั้น โง่โหมมมนุษย์เรา เอาธรรมจับเข้าไปซิ ให้มีพุทธโรภายในใจ แสดงว่าเราเริ่มมีเลือดมีเนื้อ เราเริ่มมีเนื้อหนังเข้าสู่ใจเราแล้ว ประดับใจของเราแล้ว ยิ่งมีศีลมีธรรมกำกับเท่าไร ผู้นั้นยิ่งมีเนื้อหนังอันสมบูรณ์พูนผลสง่างาม อยู่ในโลกนี้ก็ ไม่เดือดร้อน ตายไปก็ไม่ต้องถามว่าไปสวรรค์ไปชั้นไหนภูมิใด บุญหากพาไปเอง ตลอดถึงการลงนรก

เราว่านรกไม่มี ๆ อันนี้มันเรื่องกิเลสหลอกคน เวลาตายแล้วคนทำชั่วจะไปไหน ไม่ไปนรกจะไปที่ไหน ไม่เคยได้ยินพระพุทธรูปเจ้าแสดงว่า คนทำความชั่วช้าลามกแล้ว โดดไปสวรรค์ พันทุกข์ไปนิพพานได้ ไม่เคยมี มีแต่คนสร้างคุณงามความดีจนเต็มภูมิ ความสามารถแล้วหลุดพ้นไปโดยลำดับ จนกระทั่งถึงพระนิพพานเท่านั้น ส่วนที่คนทำความชั่วช้าลามกกลับกลับไปสวรรค์นิพพาน คนทำความดีงามทั้งหลายกลายเป็นลงนรกอย่างนี้ไม่เคยมี ขอให้พี่น้องทั้งหลายถ้าเชื่อพระพุทธรูปเจ้าให้เชื่อธรรมเหล่านี้ แล้วไป ปฏิบัติกับตัวให้ดี

คนใดที่มีความบกพร่องสิ่งใดให้แก้ไขด้วยกันทุกคน เราเป็นผู้รับผิดชอบในภพชาติของเรา เพราะใจนี้ไม่เคยตาย ออกจากร่างนี้เข้าสู่ร่างนั้น ออกจากร่างนั้นเข้าสู่ร่างนั้น ด้วยอำนาจแห่งบาปแห่งบุญนั้นแหละพาไป สูง ๆ ต่ำ ๆ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไปตามอำนาจแห่งบุญแห่งกรรม ให้สร้างคุณงามความดีไว้สำหรับใจดวงนี้ แล้วเราจะมี ความสงบร่มเย็นเป็นสุขขึ้นโดยลำดับ

วันนี้การแสดงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา การแสดงธรรมก็ รู้สึกว่าเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เวลานี้กำลังวังชาก็อ่อนแรงลง จึงขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

ทีนี้เทศน์หลวงตากก็เทศน์แล้ว แสดงธรรมก็แสดงแล้ว ต่อไปนี้จะเป็นโฆษก ภาษาโฆษกกับภาษาเทศน์ไม่ได้เหมือนกัน เอาเริ่มแล้วเวลานี้ นะ ใครสามารถขนาดไหน เอาทองคำมานี้ให้เต็มนะ ชาติไทยของเราจะขึ้นอย่างรวดเร็ว เอาเลยมาเลยไม่ต้องกลัว กลัวชาติไทยเราจะไม่ขึ้นเร็วเท่า นั้นแหละ เอ้านี้มาแล้ว ๕ บาท ใครถ้าเก่งเอา ๑๐ บาท

มาแข่งกันวันนี้ หลวงตาจะให้คะแนนทันทีเลย เอ้ามา แสดงความสามารถเพื่อชาติไทยของเราเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง และเป็นมหากุศลอย่างยิ่งใหญ่ด้วย

เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะตักตวงทุกคน ๆ อย่าให้เสียเวล่ำเวลาที่มา ให้ได้ทุกคน ชาติไทยเป็นของเรา รักด้วยกันทุกคน หนุนด้วยกันทุกคน คนอื่นเขาไม่มีละที่จะมาช่วยเรา มีแต่คนชาติไทยเราช่วยกันเอง เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย มีเท่าไรมาเลย อาจหาญเต็มที่ช่วยชาติของเราไม่ต้องกลัวไม่ต้องสะทกสะท้าน อายุใครไม่ต้องอาย อายแต่ชาติไทยของเราจะจมให้อายตรงนั้น ชาติไทยของเราจะจมนี้อายนะ ช่วยชาติไทยไม่ต้องอาย เอามาเลย หลวงตาจะออกหน้าที่เดียว มีเท่าไรก็เอามาหลวงตาไม่ได้รังเกียจ เราเอาหมด เด็กเล็กเด็กน้อย พ่อก็ได้แม่ก็ได้ ลูกให้ได้ด้วยนะ ให้ได้ด้วยกัน